

[Peter Jørgensen.]

det 8. og 9. skoleår, skal være i stand til at give de unge mennesker en rigtig uddannelse, bliver man nødt til at uddanne nogle lærere, som ved besked om de rent erhvervsmæssige problemer.

Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede minister, at man ikke opretter en ny, stor læreanstalt, men udnytter de bestående muligheder. Det indebærer desuden, at man vil kunne komme i gang med en uddannelse af lærere næsten aldeles omgående. Jeg beder altså ministeren om at være opmærksom på disse forhold.

Til allersidst vil jeg gerne takke den højtærede minister for offentlige arbejder for gennemførelsen af den nye færgerute Kalundborg-Århus, som jo allerede fra starten har været en succes, og jeg vil gerne samtidig henstille til ministeren at undersøge mulighederne for at dublere denne færgeforbindelse. Jeg tror, det vil være muligt derigennem at skabe en aflastning af trafikken ved Store-Bælt. Jeg beder altså den højtærede minister overveje, om ikke denne færgeforbindelse burde dubleres.

Sinnbeck: Danmark er jo et upraktisk indrettet land, i hvert fald rent geografisk. De mange små øsamfund, vi har, må nødvendigvis rejse ganske betydelige trafikale problemer. Det er problemer, der jo allerede rundt omkring har givet sig udslag i, at man mærker en vis affolkning af en del af øerne. Det er mit indtryk, at man i betydeligt omfang arbejder med disse problemer, og jeg har en fornemmelse af, at man er ved at nå frem til en løsning f. eks. for Læsøs vedkommende.

Derimod er der en ø, Anholt, som ligger 3 timers sejlads ude i Kattegat, og den har indtil dette øjeblik været sorteper. Jeg ved, at en delegation fra Anholt for mere end ét år siden aflagde besøg hos nu afdøde statsminister H. C. Hansen og fremførte øens ønske over for ham. Ønsket, der fremførtes, drejede sig enkelt om hjælp til et moderne skib til afløsning af det meget gamle og aldeles utidssvarende skib, som nu sørger for Anholts trafikforbindelser. Jeg har forstået, at den daværende statsminister med velvilje så på spørgsmålet, og jeg har hos den højtærede minister for offentlige arbejder fået at vide, at der

fortsat arbejdes med sagen. Jeg ville imidlertid være den højtærede minister taknemlig, om ministeren her fra folketingets talerstol ville fortælle os, hvor langt man er fremme med disse forhandlinger, og ikke mindst give en vurdering af, hvorvidt ministeren mener der er mulighed for et positivt resultat. En løsning vil være af største betydning ikke alene for dette vanskeligt stillede øsamfund, men naturligvis også for den egn af Danmark, hvormed Anholt har sin handelsmæssige forbindelse.

Må jeg samtidig tillade mig at rette et spørgsmål til den højtærede handelsminister om, hvorvidt der kan gives en redegørelse for de erfaringer, ministrygningstjenesten har gjort ved de prøvestrygninger, der er foretaget syd for Lolland. Mig bekendt gav disse undersøgelser til resultat, at man ingen miner fandt, og det forlyder i pressen, at ministeriets ministrygningsudvalg herefter agter at frigive de områder, som hidtil har været lukket, at man altså skulle ophæve de såkaldte tvangsruiter og give sejladsen fri. Jeg har dog også fået en anden fortolkning af de ønsker, man skulle have i ministrygningsudvalget, gående ud på, at man ikke længere vil opretholde et forbud, men i stedet vil lade forbudet afløse af en advarsel imod sejlads. Jeg kan nu ikke se, at en sådan advarsel ville løse problemet, for jeg kan ikke tro, at der er færger, som tør tage ansvaret, hvis de på forhånd er advaret fra officiel side. Derfor ville jeg være glad for, om den højtærede minister ville enten bekræfte eller afkræfte disse forlydender.

Det ligger helt klart, at en frigivelse af disse ruter er af overordentlig økonomisk betydning for en række private sejlruiter. Jeg tænker specielt — det er meget forståeligt — på Grenå-Hundested færgefarten, som i kraft af tvangsruiterne må sejle en omvej, der betyder, at man på hver tur har en sejltid, som er et kvarter længere end ellers nødvendigt, og det giver selskabet en årlig merudgift på over 100 000 kr. Det er da penge, der også er grund til at regne med. Der vil i de egne, som er særlig interesseret i den her nævnte betydelige sejlroute, blive stor glæde, og man vil hilse med tilfredshed, hvis den højtærede handelsminister kan bebude, at der vil ske en almindelig frigivelse, eller at man fortsætter